

برکات و فواید دنیایی و آخرتی تسبیحات حضرت فاطمه(س)

استاد حوزه علمیه ضمن تبیین جایگاه حضرت زهرا(س) در فقه گفت: جایگاه آن حضرت آنقدر والا است که در فقه گفته شده حکم سب حضرت زهرا(س)، مانند سب النبی، قتل است یا در بحث تسبیحات حضرت زهرا(س)، مادامی که نماز برقرار است این تسبیحات هم هست.

استاد حوزه علمیه ضمن تبیین جایگاه حضرت زهرا(س) در فقه گفت: جایگاه آن حضرت آنقدر والا است که در فقه گفته شده حکم سب حضرت زهرا(س)، مانند سب النبی، قتل است یا در بحث تسبیحات حضرت زهرا(س)، مادامی که نماز برقرار است این تسبیحات هم هست.

ابوالقاسم عالمی به گزارش ایکننا، حجت الاسلام والمسلمین ابوالقاسم عالمی، استاد حوزه، شامگاه ۱۳ دی ماه در نشست علمی «جایگاه حضرت زهرا(س) در فقه» که به مناسبت سال روز شهادت حضرت زهرا(س) در مؤسسه فرهنگی پژوهشی فهیم برگزار شد با اشاره به جایگاه حضرت زهرا(س) در فقه، گفت: شیخ حرعاملی در جلد سوم وسائل در بحث تعقیبات نماز روایتی از امام صادق(ع) آورده است که آن امام(ع) به اباهارون فرمود که ما همانطور که نماز را به بچه های خودمان یاد می دهیم همان طور تسبیحات حضرت زهرا(س) را هم به آنها یاد می دهیم. این تسبیحات هم از سوی پیامبر(ص) به ایشان تعلیم داده شد. حضرت زهرا(س) خدمت پدر گرامیشان رسیدند و درخواست کردند که مشکلات من مانند بچه داری و کارهای خانه زیاد است و ایشان به جای اینکه خدمتکاری برای او بگیرند فرمودند من چیزی به تو یاد می دهم که از دنیا و مافیها بهتر است.

وی افزود: خوارج از امام علی(ع) یک سؤال مشترک را پرسیدند تا ببینند جواب یکسان می دهند یا خیر؟ یکی پرسید علم بهتر است یا مال و امام(ع) جواب دادند علم چون علم تو را حفظ می کند و مال را تو باید حفظ کنی و دیگری پرسید و امام(ع) جواب داد: علم، چون از عالم به نیکی یاد می شود. بنابراین خوب است تحفه ها مانند تسبیحات حضرت زهرا(س) ابدی باشند. تسبیحات حضرت زهرا(س) اینقدر ارزش دارد که تا نماز هست باقی است و امام صادق(ع) فرمودند که ما بالاتر از تسبیحات چیزی نداریم و اگر بود پیامبر(ص) به ایشان می داد.

عالمی تصریح کرد: روایتی در مجمع البیان در ذیل آیه «وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ» آمده است که امام صادق(ع) فرمودند اگر کسی شب، موقع خواب، تسبیحات حضرت زهرا(س) را بگوید و بخوابد برای او نماز شب و ثواب ویژه در دفتری مجزا نوشته می شود. این تسبیحات اثر وضعی هم دارد؛ امام صادق(ع) فرمودند اگر کسی به این تسبیحات مداومت داشته باشد گرفتار شقاوت و سوء عاقبت نخواهد شد.

استاد حوزه اظهار کرد: جای دیگری که نام حضرت زهرا(س) در فقه آمده سب النبی است، مجازات سب النبی، قتل است و این حکم مورد اتفاق علمای عامه و خاصه است. در منهاج الصالحین آیت الله خویی، یکی در مسئله سب النبی و در باب دیگری آمده است که مجازات سب حضرت زهرا(س) همانند سب النبی، اعدام است زیرا او جان و نفس و روح پیامبر(ص) به حکم آیه مباحله است کما اینکه امام علی(ع) جان پیامبر(ص) است. سب امیرالمؤمنین(ع) هم سب پیامبر(ص) است.

وی اضافه کرد: بیهقی نقل کرده در مجلس والی اهواز یک نفر گفت من می خواهم فضیلتی از امام علی(ع) بگویم و به او گفته شد بگو، او هم گفت در بصره به فردی گفتند که صحابه پیامبر(ص) را بشمار و او یکسری از اسامی را نام برد، به او گفتند که چرا نام علی(ع) را نیاوردی و او گفت امیرالمؤمنین(ع) صحابی نیست او جان پیامبر(ص) و خود پیامبر(ص) است لذا حضرت زهرا(س) هم به حکم مباحله نفس و جان پیامبر(ص) است.

عالمی تصریح کرد: در آیه ۱۰۲ توبه «وَأَخْرَجُوا عَتْرَتَهُمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَى اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ» داستان توبه ابولبابه آمده است، ابولبابه در یکی از جنگ ها خیانت کرد ولی پشیمان شد، بنابراین به مسجد مدینه آمد و خودش را به ستون مسجد بست و فقط موقع نماز او را از ستون باز می کردند، جبرئیل آمد و این آیه را بر پیامبر(ص) نازل کرد، حضرت صدیقه(س) وقتی این آیه نازل شد به مسجد آمد و بشارت نزول این آیه را به ابولبابه داد؛ حضرت زهرا(س) قصد داشت طناب های ابولبابه را باز کند ولی او گفت بگذار پدرت بیاید و باز کند، صبر کردند تا پیامبر(ص) آمد و وقتی فاطمه(س) را آنجا دید ایشان را «مزقه» خطاب کرد یعنی او روح و جسم و جان و همه وجود من است. در همه جا روایات تعبیر «بضعه» دارد ولی در اینجا پیامبر(ص) از واژه مزقه استفاده کرد. سهیلی از این ماجرا نتیجه گرفته که این دلالت دارد که سب زهرا(س) مساوی با کفر است.

عالمی تصریح کرد: مورد دیگری که نام حضرت در مباحث فقهی آمده در بحث طهارت است، گفته شده که انسان نباید دست بی

وضو به قرآن بزند و فقها اسماء انبياء و ائمه(ع) و حضرت صدیقه طاهره(س) را هم به این حکم الحاق کرده اند.

وی با بیان اینکه فقه به معنای فهم و فقیه به معنای فهم است، گفت: آیه نفر «وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنفِرُوا كَآفَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ» که در سوره توبه بیان شده در عداد آیات جهاد است. فرموده لازم نیست همه به میدان جنگ بروند و عده ای بروند دنبال علم و فقیه در دین شوند و فقه کیفیت زندگی سالم و الهی و عبودیت خدا را به انسان می آموزد.